

TJD

Wat doe je met je tijd, hoe ga je om met de uren
in je dagen? Drie mensen vertellen.

“Als kind was ik altijd aan het uitvinden, in mijn studententijd bouwde ik mijn eigen hoogslapers. Ik maak graag veel zelf.”

Maaïke geeft workshops wildplukken onder de naam Mevrouw Onkruid. “Alles wat je wegschofelt in je tuin heeft geneeskrachtige werking.”

Maaïke Pfann

✂ 47 jaar 📍 Ilpendam ❤️ woont samen met Johan
👉 yogadocent en tuinvrouw 🐣 Mevrouwonkruid.nl

“Als grafisch ontwerper was ik altijd bezig financiële reserves op te bouwen voor tijden waarin ik ziek zou worden of weinig opdrachten had. Dus werkte ik hard, leefde ik zuinig en had ik altijd een appeltje voor de dorst. Uiteindelijk kwamen er nooit echt slechte tijden. Nu werk ik elke maand precies genoeg voor het geld dat ik nodig heb. Het maakt mijn leven overzichtelijk. Ik houd tijd over, heb rust om te voelen wat ik werkelijk nodig heb – en dat is niet een leven op een stoel achter een beeldscherm. Ik had nooit gedacht dat ik mijn identiteit van grafisch ontwerper zou kunnen loslaten. Het begon met een yoga-opleiding en een verhuizing van driehoog-achter in Amsterdam naar een piepklein huis met een landje in Ilpendam. Ik gaf al vrij snel yogalessen in mijn nieuwe dorp, en omdat ik altijd zo veel had gespaard, kon ik een jaar vrij nemen als grafisch ontwerper. In dat jaar bouwde ik samen met mijn vriend een grote schuur in onze tuin; zo ontdekte ik dat ik heel graag met mijn handen werk. Toen de schuur na een jaar nog niet af was, ben ik wel weer gaan werken, maar minder. Alleen mijn leukste opdrachtgever

hield ik nog een jaartje aan, daarna durfde ik ook die op te zeggen. We maakten de schuur van tweedehands bouwmaterialen. Ik koop sowieso weinig nieuw, ik hou van tweedehands spullen, die hebben een ziel. Als ik om me heen kijk in huis, heeft alles een verhaal. Er zijn al zo veel spullen op de wereld, en tweedehands bespaart je een hoop geld. Hoe minder je uitgeeft, hoe minder je hoeft te werken en hoe meer tijd je overhoudt voor leuke dingen. Ik hield zelfs tijd over om een opleiding biodynamische landbouw en kruidengeneeskunde te volgen. Ik kan me niet meer voorstellen dat ik ooit tien uur op een dag achter een computer zat. Ik geef yogales en workshops koken met onkruid, ik organiseer culinaire wildplukwandelingen en bij een boer in de buurt huur ik een kas waarin ik veertig soorten tomaten teel. Het levert niet veel op, maar ik word er wel blij van. Vroeger had ik nog weleens het gevoel dat ik groots en meeslepend moest leven, maar dat grootse kan je behoorlijk in de weg zitten. Als je dat los durft te laten en eenvoudig in harmonie leeft met je omgeving, kun je heel gelukkig zijn.” ➡

“Rockabilly is vrolijke muziek. Ik heb altijd al de wereld mooier willen maken.”

“Binnen twee weken hadden we een bandnaam, visitekaartjes en een website.”

Sonne Scheermakers

✂ 24 jaar 📍 Amersfoort 🎧 geluidstechnicus en muzikant
📧 Thebadgerandthebass.com

“Ik woonde nog maar net in Amersfoort en kende er niemand. Met Ruben had ik ooit eens muziek gemaakt, hij is gitarist. Ik speelde sinds een half jaartje contrabas en stelde voor om samen wat rockabilly-muziek te maken. Het was mooi weer, dus we oefenden op straat, we wilden mensen laten dansen. Drie halve liedjes konden we, en die speelden we tien keer achter elkaar. Rockabilly is vrolijke muziek. Voorbijgangers keken om, bleven staan, kinderen lachten en dansten, omstanders gingen meedeinen op de maat. Het voelde goed om mensen blij te maken. Ik heb bos- en natuurbeheer gestudeerd in Wageningen en maakte toen al veel muziek. Ik had eigen bandjes, speelde in coverbandjes, droomde van grote podia. Na mijn afstuderen werd ik geluidstechnicus. Ik wilde zelf even geen muziek meer maken; in plaats daarvan hielp ik andere muzikanten in de studio. Die avond op straat met Ruben vroeg een kroegbaas of we ook op het terras voor zijn café wilden spelen. We zijn toen snel naar huis gegaan om nog even een paar liedjes in te studeren. Na ons optreden vroegen mensen ons telefoonnummer,

en de volgende dag werden we wéér gebeld voor optredens. Sindsdien hebben we nog geen rustige periode gehad. Een paar keer per week staan we op feestjes en festivals. Ik denk dat mijn werk als geluidstechnicus ruimte gaf om met nu bezig te zijn, en niet met dromen van vroeger, of met een grote toekomst later. Juist toen ontstond er iets moois. Nog steeds repeteren we op straat, nooit thuis. Dat hebben we wel geprobeerd, maar thuis is het lastiger om te focussen: je drinkt een kop koffie, haalt een glaasje water. Op straat maak je meteen contact. Bovendien, we hebben onszelf opgericht om mensen te laten dansen, en dat is precies wat er gebeurt. Ik ben niet bang om af te gaan; een risico dat er altijd wel in zit als je op straat speelt. Maar het is nog nooit voorgekomen. We nemen de vrijheid om midden in een lied te stoppen als het niet goed klinkt. Als ik nu een foto terugzie van die avond op het terras, lijkt het wel vijf jaar geleden dat we daar stonden. Toch was het vorig jaar. Zo veel kan er dus gebeuren in een jaar, juist in een tijd dat je helemaal geen plannen hebt.” ➡➡

“De tonen van een contrabas kloppen echt bij je oerritme.”

'IK WERK TACHTIG UUR PER WEEK, MAAR BEN EIGENLIJK ALTIJD ONTSPANNEN'

Urgenda zet duurzame projecten op waar iedereen makkelijk aan mee kan doen, zoals zonnepanelen.

Iedere dag is Urgenda in Marjans leven aanwezig. "Het geeft energie, we bouwen aan een nieuwe economie."

"Ik werk veel, maar mijn kinderen zijn een goede afleiding. Ze vragen om aandacht als ze het nodig hebben."

Marjan Minnesma

✕ 48 jaar 📍 Beemster ♥ getrouwd, drie kinderen
➡ directeur stichting Urgenda 🌐 Urgenda.nl

“Als we in dit tempo fossiele brandstoffen blijven consumeren, is de wereld over vijftig jaar geen fijne plek meer. Toen ik een paar jaar geleden directeur was van onderzoeksinstituut Drift, fantaseerden we met een paar wetenschappers over een duurzaam Nederland in 2050. Die ideeën werden een festival, en dat belandde weer op de voorpagina van NRC Handelsblad. Het genereerde zo veel media-aandacht en positieve reacties, dat we onze ideeën realiteit wilden laten worden. Ik werkte veertig uur voor Drift en veertig uur voor Urgenda. Ik had haast, en nog steeds. Want het reële toekomstverhaal over het klimaat is niet positief, maar zo kun je het wel máken. Inmiddels werk ik tachtig uur per week voor Urgenda. Urgenda zet mensen op een positieve manier aan het denken: eet minder vlees, reis minder, stem op politici die Nederland willen verduurzamen en werk samen. Als je in één keer vijftigduizend zonnepanelen koopt, krijg je flinke korting, dus creëren we mogelijkheden om mensen en bedrijven bij elkaar te brengen. Meer energie-neutrale huizen, meer elektrische auto's, via de rechter meer inzet

van de Nederlandse overheid eisen: dat gaat nooit lukken, horen we telkens. Maar het lukt elke keer wél. Iedere dag werk ik met mensen die net zo positief zijn als ik; dat geeft veel energie. Net als mijn moeder heb ik weinig slaap nodig. Daardoor kan ik twee werkdagen in één dag stoppen: overdag heb ik afspraken, en als mijn kinderen 's avonds in bed liggen begint werkdag twee – achter mijn computer. Rond drie uur ga ik naar bed en om half acht sta ik op. Die ochtendspits-tijd is voor de kinderen: ik smeet boterhammen, maak staartjes en help ze naar school. Ja, ik heb haast, maar nee, stress heb ik er niet van. Ik ben eigenlijk altijd ontspannen. Ooit las ik veel boeken, was thuis alles op orde en had ik genoeg tijd voor mijn vrienden. Dat is nu wel anders. 'Doe ik wel met kerst!' roep ik bij alles, maar dan gebeurt het natuurlijk nog niet. In het begin leverde dat heel wat frustratie en schuldgevoelens op, maar inmiddels kan ik die tekorten relativeren. Ik heb deze keuze gemaakt, daar wil ik dan ook vol voor gaan. Het verschil maken, dat is mijn pad. En zoiets kun je niet half doen.” ●